





Quan diumenge vas escoltar aquesta frase a l'Eucaristia et vas quedar profundament impressionat. Estem tan habituats a escoltar altres definicions sobre l'Església que aquesta et va semblar totalment nova. L'Església de Déu..... L'ESGLÉSIA DE DÉU. Què nou! què fort!

Els de casa us va posar a taula a les dues tocadetes del diumenge, i tu vas compartir aquesta sensació i aquesta descoberta. Et van mirar una mica sorpresos i no sabien què dir-te. Constates que el que vius no necessàriament ressona als altres de la mateixa manera ni en el mateix temps. Tot i això, durant uns minuts es va comentar sense donar-li massa importància. Deien: “*bé, és una forma de dir*”... “*a mi no m'agrada la conferència episcopal espanyola, en canvi sí la catalana*”... “*el que t'agrada és Catalunya, diguem-ho clar*”.....

Els dinars del diumenge a casa teva són importants. Mireu de ser-hi tots, i generalment hi ha sobretaula una mica llarga.

A la tarda et vas sentir mogut a passejar pel bosc que hi ha al costat del poble. És un dels espais personals on et retrobes amb tu mateix. Un lloc especial per reflexionar, per pregar i meditar. Tots els comentaris del dinar et van semblar força superficials. Molt allunyats del que vas sentir interiorment a l'Eucaristia. Dos eren els mots que ressaltaven en aquesta expressió: “Déu” i “és”. L'Església de DÉU que ÉS a.... Corint, a Solsona, a València, a Vic o a Hanoi.

*Vagi o vagi arreu del món hi trobaré germans i germanes, fills i filles cridats per Déu. Tan sols entrar en una església hi ha una comunió silenciosa, una mà que et dona la pau, i una pregària conjunta... ostres, quina realitat més impensable!!*

*I quan venen gent d'altres continents i nacions, diferents, per causes diverses..... quina recepció en fem? Són a casa seva... però durant massa anys seran estrangers.*

*Ja veig que tan sols el testimoni, la sinceritat, l'estimació, el respecte a les idees dels altres, la manifestació humil i clara del que sóc.... potser ajudi a descobrir que l'Església és de Déu i ÉS a casa nostra...*

*L'Església de Déu, on sigui, és àmbit d'humanització, de defensa dels pobres, de pregària, de celebració, de lluita per la justícia. L'Església consola, acompanya, guareix, comunica joia, esperança i participa dels canvis democràtics de la societat. En la mesura que és de Déu fa tot això.*

*Voldria ser realment una presència de Jesús.*

Quan vas tornar del passeig ja queia la tarda. Començava la nostàlgia d'un cap de setmana a punt de plegar. Demà.... dilluns, tot el dia.

Jesús Renau sj.